

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 7 februari 2017 — Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH/Europese Commissie

(Zaak C-446/16 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Verordening (EU) nr. 1151/2012 — Kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen — Gegarandeerde traditionele specialiteiten — Te late indiening van de aankondiging van bezwaar door de bevoegde nationale autoriteiten — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Kennelijk ongegronde hogere voorziening]

(2017/C 129/06)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirantes: Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (vertegenwoordiger: A. Wagner, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. von Rintelen en A. Lewis, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Kohrener Landmolkerei GmbH en DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH worden verwezen in hun eigen kosten alsook in die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 410 van 7.11.2016.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal (Portugal) op 9 februari 2017 — David Vicente Fernandes/Gabinete Português de Carta Verde

(Zaak C-71/17)

(2017/C 129/07)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal de Justiça

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: David Vicente Fernandes

Verwerende partij: Gabinete Português de Carta Verde

Prejudiciële vragen

- A. Sorteert de in Luxemburg afgesloten verzekering rechtsgevolgen in Portugal, alsof de desbetreffende polis aldaar zou zijn uitgeschreven?
- B. Is „Gabinete Português de Carta Verde” het schadevergoedingsorgaan waarnaar wordt verwezen in artikel 24, lid 1, van richtlijn 2009/103/EG ⁽¹⁾ en is „Gabinete Português de Carta Verde”, als instantie die verantwoordelijk is voor de schadeloosstelling van de benadeelden in de in artikel 20, lid 1, van de richtlijn omschreven gevallen, op dezelfde wijze aansprakelijk als de Luxemburgse verzekeringsonderneming aansprakelijk zou zijn?
- C. Volstaat het in casu de vordering te richten tegen het schadevergoedingsorgaan of is het tevens noodzakelijk de vordering te richten tegen de verzekeringsonderneming; is het, ingeval de vordering tegen de verzekeringsonderneming moet worden gericht, mogelijk de vordering in te stellen op de plaats van haar zetel in Luxemburg of moet de vordering worden gericht tegen een vertegenwoordiger van deze maatschappij in Portugal?

D. Tegen wie moet de vordering worden gericht ingeval de verzekeringsonderneming geen vertegenwoordiger in Portugal heeft, teneinde volledige schadeloosstelling te krijgen indien in een verzekeringspolis is voorzien in onbeperkte wettelijke aansprakelijkheid?

(¹) Richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB 2009, L 263, blz. 11).

Hogere voorziening ingesteld op 14 februari 2017 door TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV en Sambucus eV tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 15 december 2016 in zaak T-177/13, TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV/Commissie

(Zaak C-82/17 P)

(2017/C 129/08)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV (vertegenwoordigers: K. Smith QC, J. Stevenson, Barrister)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, Monsanto Europe, Monsanto Company

Conclusies

- punten 1 en 2 van het dictum van de beschikking van het Gerecht vernietigen;
- een nieuw arrest wijzen waarbij de besluiten van de Commissie nietig worden verklaard zoals is verzocht voor het Gerecht of, subsidiair, de zaak naar het Gerecht terug verwijzen voor een volledig nieuw onderzoek; de beslissing hierover is afhankelijk van de vraag welke middelen in hogere voorziening slagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van rekwirantes, en
- alle andere maatregelen gelasten die passend worden geacht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes verzoeken het Hof het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 15 december 2016, TestBioTech e.a./Commissie (T-177/13, ECLI:EU:T:2016:736) (hierna: „arrest”), dat aan rekwirantes is betekend op 19 december 2016, te vernietigen. In het arrest heeft het Gerecht het beroep van rekwirantes tot nietigverklaring van de drie tot hen gerichte inhoudelijk identieke besluiten van de Europese Commissie verworpen. Volgens die besluiten waren hun bezwaren over uitvoeringsbesluit 2012/347 (¹), waarbij op grond van verordening nr. 1829/2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (²) (hierna: „GGLD-verordening”) aan Monsanto Europe SA een vergunning is toegekend voor het in de handel brengen van haar genetisch gemodificeerde soja „MON 87701 × MON 89788” (hierna: „soja”), ongegrond. Deze besluiten worden hierna „de besluiten van de Commissie” genoemd.

Samengevat heeft het Gerecht blijk gegeven van een verkeerde rechtsopvatting bij de afwijzing van de bezwaren van rekwirantes tegen de besluiten van de Commissie door:

- a) bepaalde delen van het verzoek tot nietigverklaring van rekwirantes niet-ontvankelijk te verklaren op grond dat het krachtens artikel 10 van de Aarhus-verordening (³) ingediende verzoek tot heroverweging niet alle precieze details en gronden bevatte die ter ondersteuning van de middelen voor het Gerecht zijn aangevoerd en/of dat niet was voldaan aan andere procedurele vereisten;